

Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 9 marca 2005 r. przez ALT Ylmy przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-4/05 SA)

(2005/C 106/25)

W dniu 9 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości wpłynął wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony przez ALT Ylmy, reprezentowaną przez adwokata R. Nathana, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

— Wnioskodawca zwraca się do Trybunału o uchylenie immunitetu Komisji w celu umożliwienia dokonania zajęcia, znajdujących się w posiadaniu Komisji środków dłużnika, w tym przypadku CESD — Communautaire a.s.b.l., jako że nie istnieją przeszkody natury prawnej ani faktycznej uniemożliwiające Komisji, jako osobie trzeciej, w posiadaniu której tymczasowo znajdują się środki dłużnika, skuteczne zwolnienie tych środków na rzecz wnioskodawcy.

— Wnioskodawca zwraca się o obciążenie Komisji wszelkimi kosztami.

_____

Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 11 marca 2005 r. przez Marię Fernandę Gil do Nascimento i innych przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-5/05 SA)

(2005/C 106/26)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 11 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony przez Marię Fernandę Gil do Nascimento i innych, reprezentowanych przez João Carlos Grilo Simões, Advogado, w stosunku do Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnioskodawcy zwracają się do Trybunału o uchylenie immunitetu Komisji i upoważnienie do dokonania zajęcia znajdujących się w posiadaniu Komisji środków ISD — Informação, Sistemas e Desenvolvimentos, S.A na rzecz wnioskodawców, tytułem zapłaty wynagrodzenia za pracę i wierzytelności związanych z tym wynagrodzeniem..

_____

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-84/03 Maurizio Turco popierany przez Republikę Finlandii, Królestwo Danii i Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz przez Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione przez Królestwo Szwecji w dniu 2 lutego 2005 r.

(Sprawa C-39/05 P)

(2005/C 106/27)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 2 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Królestwa Szwecji, reprezentowanego przez K. Wistranda, działającego w charakterze pełnomocnika, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-84/03 (!), Maurizio Turco, popierany przez Republikę Finlandii, Królestwo Danii i Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej, popieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz przez Komisję Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie punktu 1 sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-84/03, Maurizio Turco przeciwko Radzie Unii Europejskiej;
2. stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 19 grudnia 2002 r. w zakresie, w jakim dotyczy dostępu do opinii Służby Prawnej Rady, oraz
3. obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez Królestwo Szwecji w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd szwedzki podnosi, iż Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe w zaskarżonym wyroku.

Z jednej strony, Sąd zwrócił uwagę, że to do instytucji należy ocena w każdej indywidualnej sprawie, czy dokumenty, o ujawnienie których w danej chwili się wnosi, stanowią wyjątek przewidziany w rozporządzeniu nr 1049/2001 (!) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (rozporządzenie „w sprawie przejrzystości”).

Z drugiej natomiast strony, Sąd przyjął argumenty Rady, iż istnieje ogólna konieczność zachowania poufnego charakteru opinii prawnych dotyczących kwestii legislacyjnych. Konieczność taka jest uzasadniona, po pierwsze, dlatego, że ujawnienie takiego rodzaju dokumentów mogłoby poddać pod wątpliwość zgodność z prawem danej regulacji oraz, po drugie, dlatego, że utrzymanie niezależności opinii Służby Prawnej Rady stanowi zasługujący na ochronę interes. Na tej podstawie Sąd Pierwszej Instancji stwierdził, że Rada nie popełniła błędu w ocenie odmawiając dostępu do opinii prawnej na podstawie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie przejrzystości.

Zdaniem szwedzkiego rządu taki wniosek pozostaje w sprzeczności z obowiązkiem oceny kwestii ujawnienia w świetle zawartości konkretnego dokumentu. Ustalenia Sądu Pierwszej Instancji w ten oto sposób naruszają prawo wspólnotowe.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003, str. 38

(²) Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-84/03 Maurizio Turco, wspierany przez Republikę Finlandii, Królestwo Danii oraz Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione przez Maurizio Turco w dniu 9 lutego 2005 r.

(Sprawa C-52/05 P)

(2005/C 106/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 9 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (piąta izba) z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-84/03 (¹) Maurizio Turco,

wspierany przez Republikę Finlandii, Królestwo Danii oraz Królestwo Szwecji przeciwko Radzie Unii Europejskiej wspieranej przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione przez Maurizio Turco, zamieszkującego w Pulsano (Włochy), reprezentowanego przez O. W. Brouwera i C. E. Schillemannsa, prawników.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 listopada 2004 r., w którym:

a) skarga wniesiona przez stronę skarżącą została oddalona w zakresie dotyczącym odmowy dostępu do dokumentu nr 9077/02, zawierającego opinię służby prawnej Rady dotyczącą projektu dyrektywy Rady ustalającej minimalne standardy związane z udzieleniem skarżącemu azylu w Państwach Członkowskich;

b) strona skarżąca oraz Rada zostały obciążone kosztami postępowania po połowie

— jeśli konieczne, przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji;

— obciążenie Rady kosztami postępowania, łącznie z kosztami powstałymi w związku z ewentualnymi interwencjami.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji zawiera błędy co do prawa dotyczące wykładni i stosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 (²) z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanego dalej „rozporządzeniem”).

Podstawy odwołania i argumenty prawne, na które powołuje się strona skarżąca: w niniejszej sprawie Sąd Pierwszej Instancji:

(i) dokonał błędnej wykładni oraz niewłaściwie zastosował pojęcie „porady prawnej” użyte w art. 4 ust. 2 rozporządzenia;

(ii) błędnie zakwalifikował opinię prawną jako „poradę prawną” w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia oraz naruszył zakres i treść art. 4 ust. 2 i art. 4 ust. 3 oraz immanentną konstrukcję i strukturę rozporządzenia;